

NOYMA

ΣΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΦΟΓΙΚΗ

ΧΡΟΝΟΣ Β'.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 1904

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

μοσχοαναθρεμένη μου
τριανταψυλλιά μου

Κοιμάσσου ἐδὺ μανάρι μου
ως νὰ χαράξῃ
νὰ στείλω τὸ κανάρι μου
νὰ τοὺς φωνάξῃ,

Νάλθῃ δ νουνός σου συντροφία
μὲ τὸν δεσπότη,
'ετονομα καὶ 'ετὴν ἐμορφία
νὰ γίνης πρώτη.

5

Γύρε μαζί μου λίγο κ' απὸ 'πάνω μας
κᾶποιος γιὰ 'γᾶς ἀδρατος φροντίζει
θὰ μᾶς ξυπνήσῃ οἱ Σκλαβηνοὶ πρὶν ελθουνε,
(ποὺ ή πέτρα κ' ή καρδιά τους δὲν χωρίζει)
νὰ μὴ σὲ πάρουν σκλάβα ἐκεῖ ποὺ ζοῦνε
κ' οἱ ἀπιστοὶ τὰ νιάτα σου χαροῦνε,
Παιδούλα μου, δ Θεδς νὰ σὲ φυλᾶ.

Γύρε μαζί μου.., νά, κ' ή Παναγία μας
σὰν τὸ δικό μου είχε καρδιοκτύπι...
δχ μὰ τῆς πῆραν τέλος τὸν μονάρχιο!
Χριστέ μου, μὴ μοῦ δώσῃς τέτια λύτρη,
έσύ ποὺ ἀγαποῦσες τὰ παιδιά
ποὺ ή μαύρη δὲν τὰ σφίγγει ἀμαρτία,
Παιδούλα μου, δ Θεδς νὰ σὲ φυλᾶ.

ΚΩΣΤΑΣ Σ. Γ.

A. P. TAGKOPULOS

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

1

Ναυτόπουλό μου ἐδῶ 'ετὴν κούνια σου
τῆς μάννας ή πνοή σὲ νανουρίζει.....
"Αχ! μὴν ὄνειρευθῆς πᾶς βρίσκεται
'çè πλώρην καραβιοῦ πού δρμενίζει
μὲ τὸν βοριδ, τὸ κῦμα τ' ἀλμυρό.

Καὶ ἀγαπήσεις τ' ἀφροστέφανα
τῆς θάλασσας τὰ γαλανά της κάλλην
καζήσεις τὴν γάλικεια μαννοῦλα σου,
καὶ δὲν γυρίσεις πίσω πάλι
απ' τὸν βοριδ, τὸ κῦμα τ' ἀλμυρό.

Νεράδες πῆραν τὸν πατέρα σου
γέο' στὰ βουνά, ἐκεῖ σὰν μεγαλώσης
νὰ τὸν ζητήσῃς, δμοιρο ναυτόπουλο,
μὰ 'ε τάκρογιάλι δχ μὴ μοῦ ζυγώσῃς,
ποὺ εἶναι δ βαριδες, τὸ κῦμα τ' ἀλμυρό.

2

Παίζει δ ὕπνος σὰν πουλάκι
'ε τὰ ματόκλαδά σου γέσα

"Ερχεται τὸ καραβάκι
ε γιὰ μόλια ε γιὰ λέσα....

Σουλτάνας 'γιδες ταξιδευει
καὶ 'ε τὸν βεζύρη λέει:

— Λέει νὰ 'ερω τὸ ποδαράκι
τὸ μικροχαριτωμένο

νὰ χωρῇ 'ε τὸ πασουμάκι
πούχει ή μάγιστρα φερμένο;

Σουλτάνας 'γιδες ἔρωταγε
καὶ δ βεζύρης λέει :

— 'Εδω κιντά μέδ' στὸ νησάκι
θὰ βρῆς ξανθὴ μιὰ φαροπούλα....
μὰ κρύβει μέσα της φαρμάκι.
Είναι πιστὴ Χριστιανούλα.

Σουλτάνας γιδες 'σὰν τάκουσε
καὶ τὸ σταυρό του κάνει

3

"Ελα ὑπνε καὶ πάρε το
καὶ κοιμησέ το
μὲ τὰ δινειρά ληγκάλιασ' το
καὶ πλάνεσέ το,

Καὶ μὲ τὸ μάνα θρέψε το
μεγάλωσέ το,
καὶ μὲ τῆς χάρες στόλισ' το
ἀνδρείωσέ το

Νὰ γίνη ἔνας ἅγγελος
καὶ παλπιάρι
νὰ σχιζωνται ή δυορφες
ποιά νὰ τὸν πάρῃ

4

Κοιμάσσου χαῖδεμένη μου
'ε τὴν δικαλιά μου,

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΗΡΙΑ

ΤΟΝ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΝ

Οὔτε τὸ βούλευμα τῶν Δικαστῶν, οὔτε ἡ
πρόταση τοῦ κ. Μπενή Ψάλτη ἔλυταν τὸ γλωσ-
σικό ζήτημα. Τὸ έρουμε. Καὶ τὰ ίδια θὰ λέ-
γαμε, κι ἀν ἀκόμα η Δικαστική Ἀρχὴ ἐγνω-
μοδοτοῦσε πῶς πρέπει τὸ έθνος νάγκαλιάσῃ τὴν
γλῶσσα του τὴν ζωτανή, τὴν έθνεκήν, τὴν
γλῶσσα ποὺ μιλάει καὶ τὴν γλῶσσα ποὺ αι-
σθάνεται, καὶ μ' αὐτὴν νὰ τραβήξῃ μπροστά
πρὸς τὸ Φῶς, πρὸς τὴν Ἀλήθεια, σέρνωντας
κατόπι του, ἀλυστοδεμένους ἀπὸ τὴ μύτη,
τοὺς φοβεροὺς δασκάλους ποὺ τὸ πνίγουν σή-
μερα, ποὺ τοὺς κόβουν τὸ δρόμο, ποὺ τὸ σπρώ-
χνουν πρὸς τὸν τέλειο ἔκμηδενισμό.

Τέτοια ζητήματα μὲ δικαστικὰ ἔγγραφα
δὲν λύνονται. Λύνεται δμως ἔνα ἄλλο ζήτημα,
σπουδαῖο κι αὐτό, σπουδαῖστατο, τὸ Δημοκο-
πικό ζήτημα, τὸ διπύρι καὶ ἀντιπατριωτικό, ποὺ
τὸ ἔκμεταλλεύονται κάθε τόσο, πότε βουλευ-
τές, πότε δημοσιογράφοι καὶ πότε καθηγητὲς